

произлизали разни частни демонстрации, а когато пренийтъ се свършили, тогава се съставилъ планъ за подаване на събранието прошение, подписано отъ много хиляди имена, което би изразявало желанието на парижкия народъ, за свалянието на кралътъ отъ престолътъ. Сутринтъ на 17 Юлий, нѣколко граждани принадлежавали къмъ клубътъ, на куделиеритъ, събрали се на Марсово полъ и турнали прошението си на Олтарътъ на Отецеството, който билъ построенъ въ 1791 година за празника на федерацията. Който заминвалъ покрай олтарътъ на отечеството, онзи прочиталъ и подписалъ прошението. Слухътъ за прошението се распространилъ твърдъ скоро; онези които желали да прочетътъ и подпишътъ прошението, захванали да се стичатъ на Марсово полъ отъ всичкитъ улици на Парижъ; една тълпа привличала друга — и кадъ 4 часа слѣдъ яладне покрай алтарътъ на отечеството се събрали десетки-хиляди народъ; устроило се нѣщо подобно на обществена расходка; имало жени и дѣтца, и челоувци отъ всѣкакво звание и съ всѣкакъвъ образъ мисли, имало и такива, които съвѣтували публиката да земе събранието съ шурмъ, и да разгони недостойнитъ представители на великия французския народъ; но публиката, разумѣва се, глѣдала на тѣзи бѣсповати проповѣдници, като на забавенъ екسسуаръ на лѣтната расходка; между това на прошението се набрали вече твърдъ много подписи, и националното събрание като знаало неприяното направление на това прошение, рѣшило се да го унищожи, и да унищожи всичкото движение съ мър-